هفته نامهٔ
مجاهد
ارگان نشراتي جمعيت اسلامي افغانستان

«وآنان که در راه ما با جان ومال جهادکردند محققاً آنان رابه راه خویش هدایت می کنیم و همیشه خدا یار نیکو کاران است»
قران کریم

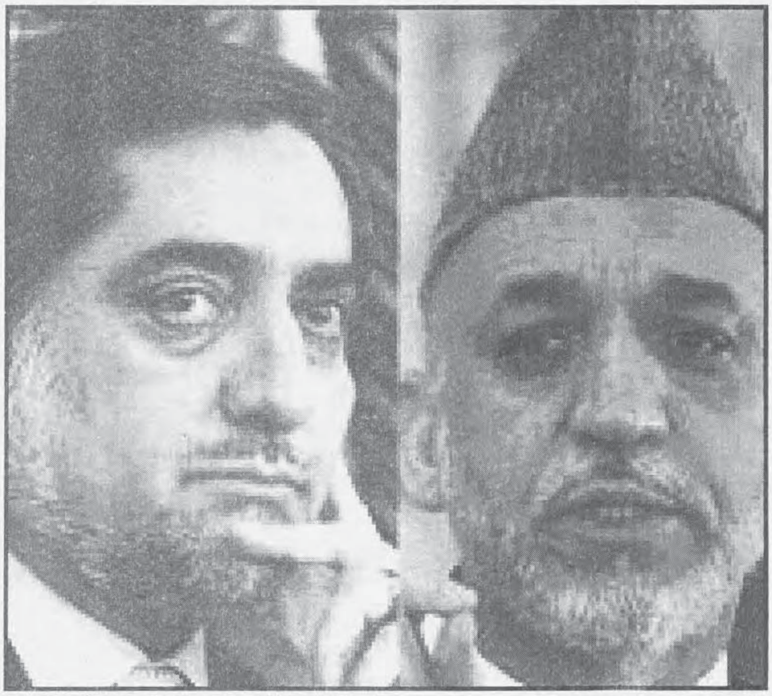
دور ششم - سال نهم - شمارهٔ سی و یکم ۹ عقرب- ۱۳۸۸ -۱۲ ذو القعده ۱٤۳۰
13 october 2009

کابل در یک روز خونین دیگر

ص ۳

آیا کرزی فیصلهٔ کمیسیون انتخابات را پذیرفت؟ ویا تسلیم فشارهای خارجی شد؟

ص ۲

کرزی چاره ای جز پذیرش پیشنهادات عبدالله ندارد

ص ۴

صلح در برابر پول

ص ۶

د ټاکنو دوهم پړاو ته تګ او د ډاکتر عبدالله وړاندي کړي شرطونه

پداسې حال کې چې د هېواد د ولسمشرۍ ټاکني د بې کچه درغليو لامله دوهم پړاو ته تللي، په لومړي پړاو کي له ولسمشر کرزی وروسته په دوهم لمبر راغلي نوماند ډاکتر عبدالله د دوهم پړاو ټاکنوته څيني شرطونه وړاندې کړي چې يکې د ټولټاکنو د کميسيون د مشر، دارالانشاء د رئيس او د هغه د معاون د ليرې کولو تر څنګه د دوؤ تنو وزيرانو هريو: د کورنيو چاور د وزير حنيف اتمر، د پوهنې وزير ډاکټر فاروق وردک او د سرحدونو چارو د وزارت سر پرست اسدالله خالد او محلی ارګانونو د رئيس غلام جيلانی پوپل ترټاکنو پوري له خپلو دندو څخه تعليق (د څو ورځو لپاره له خپلو دندو څخه ګوښه کول) شامل دي.

ډاکټر عبدالله همدارنګه په دريو نورو وزارتونو لکه د اطلاعاتو او فرهنګ، ماليې او حج او اوقافو په وزارتونو کې هم ديو ځانګړي کانديد په ګټه د کارکولو نيوکه کړې او پدې وزارتونو يې د ځارلې غوښتنه کړيده او هم يې د ملی تلويزيون خپرونې يو طرفه ګڼلي چې د ټاکني د خبرونو په خپرولوکې يې توازن ندي مراعات کړی.

غواړو پدې ليکنه کې د نوموړي دغه شرطونه وڅيړو:

۲ مخ

برای سرسبز نگهداشتن باغسار فرهنگ

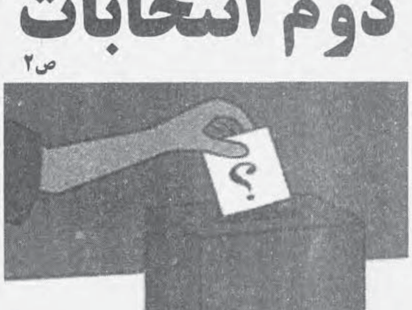
ص ۴

مکافات طراحان تقلب

ص ۳

چالش های فرا راه دور دوم انتخابات

ص ۲

اشاره :

تا برگزاری دور دوم انتخابات کمتر از یک هفته باقی مانده اما تا هنوز کرزی به پیشنهاد های داکتر عبدالله پاسخ رسمی نگفته است! مردم نسبتاً به برگزاری انتخابات در یک حالت بی باوری بسر می برند و این سوال بصورت جدی مطرح است که آیا انتخاباتی برگزار خواهد شد و یا خیر؟

آنهای هم که خوشبین هستند و فکر می کنند ما شاهد برگزاری انتخابات خواهیم بود، می پذیرند که چالشهای بزرگ و متعدد در برابر انتخابات قرار دارد. در این نوشته به عمده ترین این چالشها اشاره می شود:

انتظارات مردم در دور دوم انتخابات

ص ۷

شروط داکتر عبدالله برای برگزاری دور دوم انتخابات

ص ۳

مجاهد
ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان
مؤسس: استاد برهان الدین ربانی
سال تأسیس: ۱۳۵۷ خورشیدی
ناشر : دفتر فرهنگی
زیر نظر هیأت تحریر
آدرس: کابل، عقب سینما بهارستان، کوچهٔ قصابی، دست چپه کوچهٔ چهارم
شمارهٔ تلفن: ۰۷۰۲۸۵۱۳۹ و ۰۷۰۸۸۲۷۸۹۰
Website: www.mujahedweekly.com
E-mail: Mujahid1357@Yahoo. com

آیا کرزی فیصلهٔ کمیسیون انتخابات را پذیرفت و یا تسلیم فشارهای خارجی شد؟

کرزی در۲۸ میزان در یک نشست خبری در حالی که در حلقهٔ تنگ محاصرهٔ خارجیان قرار داشت و جان کری رئیس کمیسیون سیاست خارجی سنای امریکا چون عقابی با چشمان و گوشهای تیز سخنان و حرکت های او را زیر نظر گرفته بود، اعتراف کرد که در انتخابات تقلب صورت گرفت، بنابرین گریزی از رفتن انتخابات به دور دوم وجود نداشت و بدون آن مشروعیت به میان نمی آمد.

پس از این اعترافات، بحثهای جدی در رسانهٔ تصویری در میان صاحب نظران در گرفت و بدنام شد و این سوال بصورت جدی مطرح شد که آیا رفتن انتخابات به دور دوم، یک تصمیم سیاسی بوده است و یا یک رویداد حقوقی؟ و آیا کرزی بر اساس، فیصلهٔ کمیسیون شکایات انتخاباتی تقلب را پذیرفت و یا بر اثر فشار های خارجی تن به چنین کاری داد؟ دراین زمینه نظریات وافکارتیم انتخاباتی کرزی دچار پراگندگی وتناقض است.

ازنظر برخی از هواداران آقای کرزی، رفتن انتخابات به دور دوم یک تصمیم سیاسی بوده است نه یک تصمیم حقوقی، آنها می گویند، کرزی بر اثر فشار های خارجی تصمیم کمیسیون شکایات انتخاباتی را پذیرفت، برخی دیگر از سخنگویان کرزی گفته اند او بر اساسی مصالح ملی این تصمیم را پذیرفته است.

تحلیل گران مخالف، اعلان موضع کرزی را یکی ازضعف های آشکار اومی دانند، آن ها سخنان هواداران کرزی را شدیداً مورد انتقاد قرار داده می گویند، اگر کرزی بر اساس فشار های خارجی فیصلهٔ کمیسیون شکایات انتخاباتی وتقلب در انتخابات را پذیرفته باشد، ضعف شدید و عدم صلاحیت او را برای رهبری افغانستان به اثبات می رساند، چون در صورتی که او در انتخابات مرتکب تقلب نشده و همه رای های وی آرای پاک و واقعی بوده، اما بر اساس فشار های خارجی به تقلبی بودن آن اعتراف کرده باشد، نشان می دهد که کرزی در برابر خارجیان توان ایستادگی را نداشته و نتوانسته است از منافع و آرای مردم دفاع کند، آنها می گویند لازم بودکرزی به قیمت جان و به قیمت کنار رفتن از قدرت، ازیکایک آرای مردم افغانستان دفاع می کرد و در برابر فشار های خارجی مقاومت می نمود.

این مخالفان ادعا می کنند که زیر پا گذاشتن آرای مردم و تن در دادن با خواسته ها و فشار های خارجی خیانت نا بخشودنی بوده، کرزی باید به این علت از قدرت کنار برود، این تحلیل گران تسلیم شدن رئیس جمهور در برابر فشار های خارجی را امر مسلم می دانند، چون از نظر آنان، تقلب های گستردهٔ در انتخابات صورت گرفت و این حقیقت به تأئید تمام ناظران خارجی و داخلی و کمیسیون شکایات انتخاباتی رسیده بود، گروه های داخلی مخصوصاً نامزد رقیب وی آقای عبدالله، تقاضا داشت کرزی وقوع تقلبات را بپذیرد، اما او از این حقیقت انکار نموده، آماده پذیرش آن نبود، تا آن که جامعه جهانی و خارجیان که تقلب های گستردهٔ انتخاباتی منافع آن ها را نیز مورد تهدید قرار داد، مجبور شدند بر کرزی فشار بیاورند تا نتایج انتخابات را بپذیرد و خود را آمادهٔ رفتن به دور دوم انتخابات نماید.

آنها می گویند اگر کرزی قبل از وارد شدن فشار خارجی نتایج انتخابات را می پذیرفت و یا این که ازآغازاصولاً کمیسیون انتخابات و مقامات دولتی را اجازه نمی داد، دست به تقلب به نفع او بزنند می توانست اعتبار فراوانی کسب نماید و خدمت بزرگی برای نهادینه شدن دموکراسی و انتخابات در کشور انجام دهد. اما تقلب در انتخابات این شانس تاریخی را از آقای کرزی وازدموکراسی افغانستان گرفت و او را به عنوان یک آدم تقلب کار و مستبد ثبت تاریخ نمود وسابقه زشتی در انتخابات به میان آورد.

د ټاکنو دوهم پړاوته تګ او د ډاکتر عبدالله وړاندې کړې شرطونه

رفيق بحر

هرکله چې نړيوالو څارونکو او په ځانګړې توګه د اروپايي څارونکو ډلې د افغانستان د ولسمشرۍ د ټاکنولومړنی پړاو له درغليو ډک وباله او بيا د کانديدانو د نيوکو او نړيوالو د څارنې او فشار په نتيجه کې او هدا رنګه د شکايتونو د کميسيون د ارزونې په نتيجه کې ټولټاکنې دوهم پړاو ته لاړلې نو دغه نتيجه پخپله له حقوقي اړخه د ولسمشر کرزی يواځنې سيال ډاکتر عبدالله ته دا حق ورکوي چې د دوهم ځل ټولټاکنې لپاره د پروسې د شفافيت د تضمين په منظور د هغو خلك لاس لنډ کړي چې په دولتي مهمو پوستونو او وزارتونوکې ديو ځانګړې کانديد لپاره کار کوي. نو له همدې امله ډاکتر عبدالله د څلوروتنو وزيرانو د څو ورځو لپاره له خپلو دندو ګوښه کيدل غوښتني دي چې ورسره په رسنيوکې د کرزی پلويانو يو شمير حقوق پوهانوغوغا جوړه کړې ده چې داخو د کرزی په واك کې هم نده او يا داچې دلته خو د څلويښتو په شاوخواکې کانديدان ؤ چې هريو داسې شرطونه وړاندې کړي نو دا پروسه خو به د لويونانځکه جوړه شي!

خو دې ته نه ګوري چې د نورو کانديدانو خپره خو نوره ختمه شوه او اوس له کرزی سره په ميدان کې يوازې يو سيال پاتې دی او هغه ډاکتر عبدالله دی نوځکه ځانته دا حق ورکوي او داچې مخکې يې ولې داسې شرطونه نه وړاندې کول نو داهم د نوموړي پراخدلي وه خو اوس چې يې وليدل چې يوشمير وزيران د کرزي د انتخاباتی کمپاين غړي دی نه وزيران، نو څکه يې ددې غوښتنه وکړه چې ديو څو ورځو لپاره دې دغه وزيران له خپلو دندو ګوښه شي او دا ددې لپاره چې دغه وزيران له وزارتي امکاناتو څخه د نوموړي په اند د کرزی په ګټه کار اخلي چې دا کار کوم سلپ اعتماد ندی چې ګماشته شوي حقوقپوهان وايې چې داخو د پارلمان (ولسي جرګې) حق دی او د کرزي له واك څخه يې پورته ګڼي او يا کرزي صاحب وايې چې دوې کوم داسې کار ندی کړی چې له وزارت څخه ليرې شي.که چېرې کرزي صاحب او قريبي منګري يې بېدې باوري وي چې له

> ډاکټر عبدالله حق لري چي دا ډول شرطونه وړاندې کړي خو د ټولټاکنو شفافيت تضمين شي، ورنه بيا د درغليو په نتيجه کې د دوهم پړاو ټاکنې بې نتيجې شي

درغليو پرته ټولټاکنې کټلی شي نو بيا ولې دې کارته زړه نه ښه کوي، خو د ټولټاکنو شفافيت تضمين شي او پاتې شوه د کميسيون د مشر او د هغه د نوروملګرو له خپلو دندو څخه د ګوښه کيدو غوښتنه داهم اړينه ده څکه دکوم کميسيون رئيس چې وار له اوسه وايې چې کرزي صاحب ټولټاکنې په دوهم پړاو کې هم ګټي نو پيا دی څنګه د يو رنړی دنده ادا کوي او ډاکټر عبدالله پرې باور وکولاې شي څکه د کميسيون مشر بايد خپل بی پريتوب وساتي.

همدارنګه له بلې خوا په لومړي پړاوکې د يونيم ميليون به شاوخواکې د درغليو مخې ته راتګ چې ددې ټولو درغليو اتيافيصده د کرزي صاحب پلويانوکړي او بيا ددي سره هم همدې کميسيون د شکايتونو کميسيون له راپور مخکې تر آخره پورې لګه د طوطيانو دا يو خبره په خوله وه چې څينې تخلفات شوي چې هغه درغلی ندي، او يا داسې په پراخه پيمانه تقلب صورت ندی نيولی! فکر کوم چې دوې په هغه وخت ورته تقلب ويلوچې په سلوکې سل ټول تقلب واې!

او پاتې شوه دچکری صاحب، خرم صاحب او خالد صاحب په وزارتونو نيوکه داهم حقيقت دی څکه چې د سرحدونو چارو وزارت په اتو کلونوکې خو تراوسه قومونه نه پيژندل نو پدې ورځوکې د سلګونوپه شميرکې قومي مشران دځه لپاره غواړي. خو همدغه وعدې دي چې دغو ښاغليو کرزي صاحب ته ورکړي چې د ولسي جرګې څخه باور راي د نه حاصلولو سره سره يې هم لا تراوسه سرپرست ساتلي، پداسې حال کې څلورمياشتې يې هم پوره شوې دي.

نو څکه ډاکټر عبدالله حق لري چې دا ډول شرطونه وړاندې کړي خو د ټولټاکنو شفافيت تضمين شي، ورنه بيا د درغليو په نتيجه کې د دوهم پړاو ټاکنې بې نتيجې شي او يوناما دنده لري پدې اړه خپل رسالت ترسره کړي.

مکافات طراحان تقلب و محاکمهٔ مزدگیران

احمد فواد

در کشور ما افغانستان عادت بر این رفته است که به هر پدیده نگاه وارونه اندازند. خواه این پدیده سیاسی باشد و خواه اجتماعی و خواه حقوقی و خواه جنائی. در این روزها که افغانستان داشت از آزمون یک تجربهٔ در نظام سیاسی کشور بدر اید، به کوره راه های تقلب در انتخابات به پیمانهٔ بسیار گسترده روبرو گردید.

یقیناً پدیدهٔ تقلب در تجارب اجتماعی و سیاسی در دور و زمانی امری است اجتناب ناپذیر که برخورد با آن متناسب به بزرگی و کوچکی آن صورت می پذیرد.

البته تقلب در انتخابات افغانستان در آن حدی بود که حتی ناظران خارجی هم نتوانستند از آن چشم پوشی نمایند و نتیجه آن شد که آقای حامد کرزی در گردهمایی بزرگی از دیپلومات های خارجی و خبرنگاران برآن اعتراف نموده و رفتن به دور دوم را اعلان کرد.

از آنجا که هر عمل خلاف قانون باید مورد بازپرس قرار گیرد، همه اذهان آگاه و چیزفهم حشم به راه آن بودند که با عاملان آن عمل خلاف قانون چه برخوردی صورت خواهد گرفت. بربنیاد چنین انگیزه، کاندید مخالف جناح حاکم به خاطر شفافیت انتخابات آینده، طرح برطرفی بازیگران اصلی پروسهٔ تقلب به شمول رئیس کمیسیون به اصطلاح مستقل انتخابات را پیش کرد تا برگزاری انتخابات اینده به دور از هرگونه تشویش صورت پذیرد اما د ر واکنش به این پیشنهاد، همه بازیگران پروسهٔ انتخابات قبلی مورد تقدیر قرار گرفتند و بازهم هر تقلب بر پیشانی آن ها زده شد که برای گرفتن چند افغانی جهت امرار معاش خانوادهٔ خود، داخل این پروسه گردیده بودند.

سوال اصلی این است که این اشخاص مزدبگیر برای چه دست به این تقلب بزنند؟ دست زدن به این تقلب برای چنین اشخاص چه فایده در آینده خواهد داشت؟ در پاسخ به این پرسش باید گفت که این تقلب باید از مقام های بالا برای این مزدبگیران صادر شده باشد، در غیر آن هیچ منطق دیگری نمی تواند آن را توجیه نماید.

این گونه اعمال گذشته از آن که چه تأثیری در انتخابات دور دوم می گذارد، درسی خواهد بود برای افراد استفاده جو که برای خشنود نگهداشتن مقام های ذی صلاح در آینده به چه کارهای از این گونه اعمال دست زنند.

و همین است مصداق" مکافات طراحان تقلب و مجازات مزدبگیران" و خدا نجات دهد از عواقب همچو کارکردهای که قربانی آن نه تنها عاملین آن است که همه ملت در آتش آن خواهد سوخت.

.و همین است مفهوم آن حدیث پیامبر اکرم (ص) که فرموده: یگانه باعث هلاکت و نابودی اقوام پیشین آن بود که اگر شخص ناتوانی در میان آن ها مرتکب گناهی می شد، آن شخص را به کیفر و مجازات می رساندند و اگر مردی در مقام بلند اجتماعی مرتکب جرمی می شد از اقامهٔ حد بر وی دست گرفته و جرم آن را متروک می گذاشتند و حضرت پیامبر در آخر این حدیث فرمود: قسم به خدا است که اگر فاطمه دختر محمد هم مرتکب جرم سرقت گردد دست او را قطع خواهم کرد.

در بارهٔ شرایط ها برای برگزاری دور دوم

همنوا

انتخابات ریاست جمهوری به دور دوم رفت، چون هیچ یک از کاندیداها موفق به اخذ آرای لازم (پنجاه + یک) نشدند و چرا چنین شد؟

اکثر مردم افغانستان به این باور بودند که در انتخابات ریاست جمهوری تقلب گسترده و سازمان یافته صورت گرفته است و تعداد کثیری پس از ملاحظهٔ اسناد و شواهد که توسط ستاد داکتر عبدالله و رسانه ها پخش شد، یقین کردند که در دور اول، حکومت به پیمانهٔ وسیع دست به تقلب و تخلف زده و صدها هزار رأی تقلبی از مراکز خیالی به نفع کاندیدای حکومت به صندوق ها رفته و با ثبات و تلاش مستمر آن ستاد و ناظرین و مشاهدین ملی و بین المللی و کمیسیون شکایات، بالاخره این تقلب آشکار شد و حکومت نیز به فیصلهٔ کمیسیون گردن نهاد و اعتراف کرد که تقلب صورت گرفته و حاضر به برگزاری دور دوم انتخابات ریاست جمهوری است!

سوال مهم و اساسی این است که مرتکب تقلب به این پیمانهٔ وسیع کیست و چه کسانی توان همچو تقلب را دارند؟ این سوال فقط یک جواب دارد و همه میدانند که کمیسیون انتخابات و حکومت که ایجاد کنندهٔ کمیسیون مذکور است، چنین توان و قدرتی را دارا می باشند و نه دیگران! در حکومت نیز ارگان های مشخص و شناخته شده. توان این کار را دارند و همگان از آن اطلاع دارند!

وزارت های داخله، معارف و ریاست امنیت (بخصوص در ولایات) می توانند از امکانات وسیع خویش به سود کاندیدای حکومت استفاده نمایند و معلوم و هویدا است که چنین کردند. این وزارت ها و ارگان ها باید در خدمت مردم و قانون باشند نه خدمتگزار یک شخص، هر چند رئیس کشور! تمام وزارت ها و ارگان ها و کمیسیون ها همه باید کاملاً غیر جانبدار باشند و درصورت لزوم و در چهار چوب احکام قانون، زمینه ساز شرایط و فضای سالم و مناسب برای انتخابات باشند و در قول و عمل نشان بدهند که مامورین حکومت افغانستان هستند و در خدمت مردم. نه اینکه مامورین یک شخص و در خدمت همان شخص!

این ها باید اعلام می کردند که به نفع هیچ یک از کاندیداها کار نمی کنند و وسایل و امکانات ادارات خود را برای هیچ یک از کاندیدا به خدمت نمی گیرند و هر که در انتخابات برنده شد، به او مبارکباد خواهند گفت و هر گاه رئیس جمهور آینده لازم بداند و ایشان را به خدمت گمارد، در خدمت خواهند بود و گرنه به حیث یک افغان در یک بخشی دیگر دولتی یا خصوصی در خدمت افغانستان قرار خواهند گرفت! این موضع گیری درست و برحق و قانونی باعث تزکیهٔ شان می شد و شخصیت آن ها را نزد مردم درخشان جلوه می داد و نام نیک شان در تاریخ کشور ثبت می شد.

اما تلاش های نابخردانه و موضع گیری های بسیار افراطی، قبل از وقت و جانبدارانهٔ آن ها، ستاد انتخاباتی داکتر عبدالله را مجبور ساخت تا چنین شرطی را برای برگزاری دور دوم انتخابات اعلام کنند و تعلیق وظایف این ها را خواستار شوند.

کابل در یک روز خونین دیگر

ابوبکر سبزوار

شهروندان کابل در منطقهء شیرپور و اطراف آن، صبح چهارشنبه ششم عقرب را با صدای ناخوش آیند شلیک گلوله ها آغاز کردند. سه فرد مسلح که واسکت های مملو از مواد منفجره به تن داشتند به مهمانخانهء سازمان ملل متحد حمله ور شده و با کشتن نگهبانان، وارد ساختمان گردیدند. آنها شش تن از کارمندان سازمان ملل متحد را کشته و عده ای را مجروح کردند و سرانجام خود نیز از پا درآمدند.

در حالیکه در داخل شهر زد و خورد در جریان بود، از جهت نامعلومی، کابل آماج شلیک راکت قرار گرفت که حداقل یکی از این راکت ها به داخل ارگ ریاست جمهوری و دومی به محوطهء هوتل کابل سرینا اصابت کرد.

حمله به دو محلی که در انتخابات گذشته محل اقامت بازرسان بین المللی نظارت از انتخابات بودند صورت گرفت که می تواند حامل یک پیام روشن باشد؛ ما در جلوی این انتخابات خواهیم ایستاد. طالبان قبلا این موقف خود را در مورد انتخابات دور دوم اعلام کرده بودند.

طالبان با این کار به خارجی ها خاطر نشان ساختند که وقتی اقامت گاه شان در کابل مکان امنی نیست و می تواند آماج حمله قرار گیرد، آنان چگونه خواهند توانست به محلات رای دهی به نقاط دوردست کشور بروند و از این پروسه نظارت کنند. این کار می تواند برای مردم نیز هوشداری بشمار آید تا به مناطق رای گیری نزدیک نشوند. زیرا هیچ جائی حتی ارگ ریاست جمهوری از تیررس آنان خارج نیست.

اقدامی که طالبان در آستانهء انتخابات دور دوم انجام دادند می تواند یک اقدام سمبولیک بشمار آید اما میزان آسیب پذیری حتی پایتخت کشور از اقدامات خرابکارانه را به نمایش گذاشت گرچه این آسب پذیری از قبل مسجل بود.

هرچند وزارت دفاع و داخله از تدابیر امنیتی بهتر از دور اول به رسانه ها سخن گفته اند اما حملهء دیروز به نقاطی از شهر که مناطق حفاظت شده نشان از آن داشت که نیروهای مخالف دولت روز بروز منظم تر می شوند. بخصوص حملهء راکتی دیروز و دقت آن در هدف گیری نشان از تحول جدید در عملیات طالبان دارد.

طالبان با معیار های عملیاتی خویش، حملات دیروز به کابل را موفق ارزیابی کردند. آنها با تحمل سه کشته توانستند تعدادی از خارجیان را بکشند که لااقل یکی از آنان امریکائی بود. سه فرد مسلح در پایتخت وحشت آفریدند و لشکری از نیروهای دولتی را یکروز کامل مصروف ساختند.

اکنون سوال اینست که در انتخابات دور دوم وضع چگونه خواهد بود؟ سخنگوی وزارت دفاع به این باور است که طالبان از دور دوم انتخابات غافلگیر شده اند و آمادگی لازم تدارکاتی و لوژستیکی برای برهم زدن این روند را ندارند. طالبان در جنگ با نیروهای پاکستانی در وزیرستان مصروف اند و این مسئله هم فرصت خوبی است تا انتخابات افغانستان بصورت بهتر و در امنیت مناسب تر برگذار گردد ...ی به تجارب حاصله از دور اول

ص ۲

برای سرسبز نگهداشتن باغسار فرهنگ

"رودیم و برلب سرود دریا داریم
در ما نفس هرزۀ مرداب مباد"

عبدالقیوم ملکزاد

حیات هر قوم و ملت وابسته به زنده بودن فرهنگ آن می باشد. هر گاه کاخ شکوهمند فرهنگ فروریخت، هنر به مسلخ اعدام سپرده شد، گل های عطربیز بوستان ادب، به دست صرصر جفا و نامردی تاراج گردید، فاجعه به میان می آید و برچهرۀ درخشان تاریخ و شکوفائی جامعه و ملت آن، گردنیستی می نشیند.

ملتی سربلند است که تاریخ و هویت آن زنده بماند و چیز فهمان و قلم بدستان و هنر آفرینان، از نشستن رنگ فراموشی، با دست فتنه، بهر نحوی که مقدور است، جلوگیری به عمل آرد. مسلماً تحقیق این امر، مستلزم ایثار و فدا کاری و قبول رنج و تحمل طاقت فرسا می باشد.

یکی با درک رسالت عظیم ملی و تاریخی خود، در راه حفظ و زنده ماندن هویت و افتخارات پرشکوه تاریخ کهن خویش و فرهنگ اصیل کشن شاخش، مردانه در صف مدافعان جان باز قرار میگیرد و دیگری در صدد می افتد تا حقایق را با زبان و قلم، به مردم بازگو کند و دیگرهم با ابزار و وسایل ظاهر کوچک، ولی در حقیقت بزرگ، به جلادادن جمال ثقافت و تاریخ و آفریدن نمونه های فرهنگی و تاریخی و گنجینه های قیمتدار می پردازد. جایگاه هریکی از آن ها با خط درشت در دل تاریخ، جاودانه ثبت خواهد بود. ملت فقیر، اما با شعور و با احساس ما، سال هاست که با قبول هر گونه تلخی ها و تحمل آلام و مصائب، به هر نحو و امکانی که میسر بوده، به ادای دین خود در این راستا پرداخته است.

اگر ما، امروز از مردم و کشور و فرهنگ و افتخارات سرزمین به خون نشستۀ خود، سخنی به زبان می آوریم، ناگزیریم خامه را با مرکب خون ترکنیم. آری، خون دل، که حیات انسان به آن بستگی دارد و این کار ساده یی هم نخواهد بود. زیرا! طی بیشتر از دونیم دهه هیچ جفایی نبود که بر ملت ما نرفته باشد و هیچ جنایت و آدم کشی و ویرانگری نبود که، بر آنان تحمیل نشده باشد. اما این ملت صبور، چون تاریخ داشت و از فرهنگ والا و شکوهمندی برخوردار بود و درس های بزرگی تجاوز شکنی و خصم بر اندازی را از نیاکان خود به ارث برده بود، توانست در برابر هر گونه دسایس و توطئه ها سرسختانه مقاومت و ایستادگی ورزد؛ هر گونه تلخی و رنج و مشکلات را، پذیرا گردد و طی مدت های طویل از روسهای متجاوز و تاریخ سوز گرفته تا یورش گران فرهنگ کش و یغماگر همسایه جنوب شرقی، هر نوع توان و نیرویی که در اختیار ایشان قرار داشت، دین و رسالت عظیم خود را ادا نماید و تا هنوز که وضع بدتر از پیش است و هر روزه بر میزان رنج و مصیبت مردم تراژدی افزوده می شود، شمشیر های دفاع از حریم آزادی، آغشته به خون است و قلب های فرهنگیان و هنر مندان، چهره های ماتم زده و گسترگی غم های جانکاه و شکنجه های روحی و جسمی ملت را، به تصویر می کشد. با وجودی که این وضع سخت دردناک و طاقت سوز است، اما در پهلوی خود، افتخاراتی را هم دارا می باشد. به این معنی که اگر پیکر های ملت بیچاره با خنجرهای بران نا مردان، شقه شقه می شوند و سیل های اشک و خون، در دشت و صحرا و جویبار ها جاری می گردند ولی هیچ نیرویی قادر به کشتن روان آن ها نشده، بلکه احساس های بیشتر از پیش از دم تیغ های آخته آب میخورند و بالنده تر میشوند. چنانچه می بینیم یکی سینه اش را در برابر تیر جفا سپر می سازد. یکی با قلم به دشمن یورش می برد و دیگری با زبان صف مدافعان را تقویت می بخشد و جمعی با تصویر چهره هایی از ویرانی کشور، افسردگی و ماتم زدگی مردم و درد نکبت آن ها را، به تاریخ و آینۀ جهانیان پیوند می زند. هر گنجینه های پر افتخار مهینش بالوسیله متجاوزین نا مرد و نابخردان غلام صفت، به غارت می رود و یا آرشیف ملی اش، تاراج می گردد و موزیم های ملی — که برخی از آن ها بی نظیر بودند — به دست نا بخردان گم و نابود می گردد و یا کتابخانه ها و افتخارات دیگر، از جمله اسناد و مدارک، به آتش کشیده می شوند و یا ده ها منار و برج و گنبد و بالاحصار وطن و صدها آبدۀ دیگر، که مظهر عظمت هویت و تاریخ می باشد، فروریخته شده و یا از میان برداشته می شوند، هر افغانستانی با احساس را پندار براینست که بر دلش خنجری فرو می آورد و جگرش پاره پاره ساخته می شود. زیرا این وضع به هیچ وجهی از نظر ایشان قابل تحمل نیست و تباهی این آثار گرانبها و وارد آمدن شلاق جفا وظلم بر پیکر فرهنگ را نمیتواند بیدردانه تماشا کند. بلکه درهرجا و همه دم، صدای شان، آمیخته با اعتراض است و قلم های شان همواره به جولان ورنگ های هنرمندان و مجسمه سازان حکایت از نگون بختی تاریخ دارد و بیچارگی فرهنگ وهنر! هر قطره فرهنگ رنگ، فریاد دادخواهانه ایست که به گوش جهانیان فرو می چکد، شکایت از امحای هویت و نابودی هنر و ادب آثار و آبدات تاریخی است که از روزنۀ دلهای ویران بالامیشود. آری! شکوه، شکوه از دراز شدن دست جفاهایی که وجود این آثار گرانبها برای دشمنان بالخاصه به همسایگان فرهنگ دزد ما، قابل برداشت نبود.

پیام این دردمند در این مختصر بر فرزانگان و اهل دانش و هنر و راهیان طریق پر افتخار قلم اینست، در هر جائیکه قرار دارند و در هر موقعیتی که هستند، پرده از چهرۀ فرهنگ ستیزان و هنر کُشان بردارند و با همزادان ضد فرهنگ و دانش بشورند. مبادا فاجعه بیشتر از این دامن بگسترد. مبادا آب به راحتی از گلوی قاچاقچیان آثار گرانبها و دزدان فرو برود. هنر و ادبیات ما هر چند غریب افتاده و گرد بی اعتنایی و نا مرادی بر روی آن ها نشسته ...، اما نشاندن آن بر مسند حقانیت (که روشن شدن آفاقش به آینده و به اهتمام جدی رسالتداران قلم، موکول است) منوط به راهیان این راه شریف است. لذا باید پذیرفت که ادامه شرارت و اهریمن خویی، وحشت و جنایت، به مفهوم و داغ گفتن و یا به فراموشی سپردن رسالت عظیم تاریخی و ملی ماست.

امیدواریم همه در صدد آن باشیم تا هویت مان به آفرینش اثرهای مان تعریف شود. نه اینکه سکۀ بی اعتنایی، به نام ما و عصر پر تلاطم آلام و مصائب و رنج های طاقت سوز، که ما در آن می زییم، به عنوان منادیان و تلاشگران پیوستگی های تاریخی و فرهنگی ضرب بخورد...!

از بدبختی های حاکم در کشورما، به گونۀ که در بالا گفته آمدیم، گسترش فاجعۀ فرهنگ ستیزی و هنر براندازی است. و بی ارزش انگاشتن افتخارات بزرگ و عظمت تاریخی ما: آنچه در این شرایط و در بحبوحۀ این گیرودار مایۀ امید و اطمینان است، مجاهدت و پیکار بی امان تکاوران رهایی در دل سنگرهای داغ و اهل قلم و فرهنگ، در دیاران آوارگی است. انعکاس حقایق، متکی به " پیمان" است قویم و متین که رسالت مندان، با خدا، با ملت مظلوم و بیچاره، با وطن، با دانش و با آگاهی...، بسته اند. این راست قامتان رسالتی کمتر از مسئوولیت سنگرداران همواره در نبرد با خصم متجاوز، در برابر خود، احساس نمی کنند. بلی به گونه یی که جانبازان راه حق و آزادی در دل و کوه و دره و دشت و شهر و ده زادگاه خود، در هر قدم در صدد آفرین حماسه اند و کاستن بذر صلابت، عاشقان وطن نیز، که جبراً به بیرون از آن رانده شده اند، با استواری چون کوه، به میدان نبرد ایستادگی می ورزند تا صدای رسای شان را با فرامینی از "حقایق" تاریخی "و واقعیت" های اجتماعی پیوند زنند. صدایی که بر خاسته از شیپور "وفا" است و گلبانگ "استقامت" و "آزادی" !

راهیان بهی اندیش طریق حقیقت را خصلتی بسان رود است، رود خروشان، که همیشه سرود و نوای زنده ماندن و شرافتمندانه زیستن را در گوش ها زمزمه می کند. راهیانی که آئینه دار صافی اند و پیام آوران روشنایی و فراخوانان عمران و آبادی، که آثار گرانسنگ شان، تا شکن شکن تاریخ ملت ها و نسل های آینده، ماندگار خواهد بود.

مسلماً هر گاه رودهایی بدین نحو خروشان نباشد، باغسار فرهنگ از شکوفایی باز می ایستد و از سرسبزی و خرمی اش کاهش بعمل می آید. و درخت تناور تاریخ را، کرم های تحریف پدید آمده از خشکستان دروغ، کاوک می کند.

راه اندازی نشرات نوشتداری و شنیداری به همت قلمداران دلسوز و سخت کوش، مایۀ امید و آرزوی بزرگ لب تشنگان وادی علم و فرهنگ و تاریخ واقعی است که سیمای حقیقی نخبگان، عالی همتان، آزادی خواهان و علمداران قلم و سنگر و بیگانه براندازان تاریخ ساز را — که بنا بر عواملی، جمعی تلاش بر پوشیده و نا شناخته شدن شان داشتند و دارند... — به نمایش می گذارد.

راقم یکی از شاگردان مکتب فرهنگ و یکتن از علاقمندان سرسخت ترویج علم و معرفت و قدرشناس و ارادتمندان حقجو و حقگوی در گستردۀ هستی، هر زمانی که شاهد پخش نشرات ارزشمند، کتب و راه اندازی نشرات تلویزیون می شود قلباً خوشحالی دست می دهد و بر بالندگی و امیدواریش افزوده می شود.

کرزی راهی جز پذیرش پیشنهادات داکتر عبدالله ندارد

دوشنبه هفته گذشته داکتر عبدالله پیشنهادات خویش را جهت رفتن به دور دوم انتخابات در یک نشست خبری اعلان کرد. برکناری لودین رئیس کمیسیون انتخابات وتعلیق موقت وظایف وزرای داخله، معارف ، سرحدات وهمچنان رئیس ارگان های محلی مهمترین شرط های داکتر عبدالله بود. اتخاذ تدابیر جدی جهت نظارت بر رای گیری وشمارش آراء وهمچنان نظارت بر کار وزارت های مالیه، فرهنگ و حج در امور مربوط به انتخابات از شرطهای دیگر داکتر عبدالله بود.

داکتر عبدالله در این نشست خبری تأکید نمود که هدف او از طرح چنین شرط های برگزاری یک انتخابات شفاف، آزاد وعادلانه وجلوگیری از تقلب است. صاحب نظران با ور دارند که براورده شدن شرطهای داکتر عبدالله جهت رفتن به دور دوم انتخابات، می تواند تا اندازۀ فضای سالم تری برای انتخابات ایجاد کند واز وقوع تقلبات گسترده جلوگیری نماید.

باید بپذیریم که اکنون فضای غیر دموکراتیک در انتخابات کشور حکمفرماست وتمام مقامهای دولت وارگانهای مربوط انتخابات از نامزد حکومت یعنی آقای کرزی حمایت می کنند وپیشاپیش پیروزی کرزی را پیش بینی می نمایند.

رفتن به پای صندوق های رای در چنین وضعیتی یک انتحار سیاسی است. متأسفانه قوانین وطرز العمل های موجود برای برقراری فضای سالم و دموکراتیک جهت برگزاری انتخابات سازگاری ندارد ونامزد ویا نامزدان مخالف حکومت به عنوان عناصر غیر خودی ومزاحم همۀ دستگاه را در برابر خویش می بینند.

انتخابات اصل مهم دموکراسی است، انتخابات زمانی مفهوم می یابد که شرایط برگزاری آن بصورت دموکراتیک وشفاف وجود داشته باشد، تمام نامزدان دارای امتیازات، حقوق وواجبات برابر باشند، هیچ نامزدی ولو نامزد حکومت، دارای امتیازات بیشتر از نامزد مخالفان نباشد.

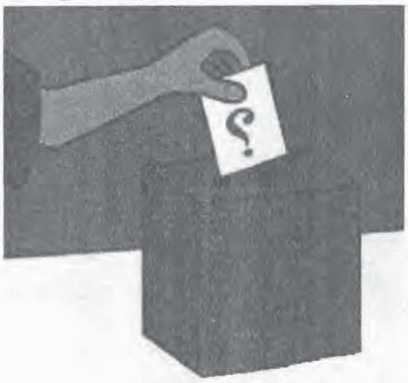
شروط داکتر عبدالله وایستادگی وی در برابر وضعیت نا برابر وغیر دموکراتیک کنونی جامعه ما، گام مهمی است برای تقویت دموکراسی در کشور . گروه ها وسیاستمدارنی که خود را از حامیان دموکراسی می شمارند وبا تبعیض ونابرابری مخالفت دارند، باید همگام با داکتر عبدالله برای اصلاح نظام سیاسی افغانستان ومبارزۀ با خودگامگی به مبارزه برخیزند. در عصر کنونی گروه های انحصار طلب وخودکامۀ که ادعای تعهد به دموکراسی را سر می دهند. در شرایط کنونی که مردم افغانستان وهمچنان افکار عامۀ جهان آمادۀ پذیرش یک رژیم خودکامه ووضعیت استبدادی وغیر دموکراتیک نیستند، گروه حاکم چارۀ جز پذیرش شرایط داکتر عبدالله ندارد. پافشاری بر ادامۀ کار رئیس کمیسیون که در دور اول انتخابات حدود یک میلیون رأی برای رئیس جمهور تقلب کرد، برای هیچکس قابل توجیه نیست، همچنان تعلیق کار چند وزیر معدود برای چند روزی نیز شرط حداقلی است که نه ضرری متوجه کشور می کند ونه متوجه پایگاه قدرت رئیس جمهور.

هر چند کرزی مخالفت خویش را با بستۀ پیشنهادی داکتر عبدالله اعلام نموده است، اما صاحب نظران پیش بینی می کنند با توجه به این که داکتر عبدالله شرطهای آسانی را مطرح کرده است، احتمالا کرزی این شرط ها را خواهد پذیرفت، اما زمانی موافقت خویش را اعلان خواهد کرد که فرصت اندکی برای نامزد رقیب جهت رفتن به انتخابات وجود داشته باشد، در حقیقت کرزی می خواهد با سیاست وقت کشی فرصت های داکتر عبدالله را ضایع نماید. اما آیا داکتر عبدالله در طرح شرطهای خویش به اندازۀ کافی رای زنی ودقت کرده است؟

شماری اعتقاد دارند که داکتر عبدالله حق داشت جهت تأمین شفافیت بیشتر انتخابات وایجاد فضای سالم تر ودموکراتیک تر برای رفتن به انتخابات شرطهای مهمی مانند برکناری کرزی وایجاد یک ادارۀ موقت را پیشنهاد کند . این شرط به هیچ صورت بهانه تراشی ویا افزون خواهی شمرده نمی شد، چون برای هیچ کس پوشیده نیست یک نامزد که تمام امکانات دولتی وملی در دست اوست و در رأس قوۀ سه گانه دولت قرار دارد، اما در سوی دیگر، نامزدی که از هر نوع امکانات دولت محروم است، قرار گرفته است . این یک صف آرایی غیر متوازن و ناعادلانه است، همه می پذیرند که دموکراسی، آزادی و عدالت حکم می کند، باید این مبارزه با حکمیت یک نیروی سوم وبی طرف برگزار شود . واگر کرزی این شرط عبدالله را نمی پذیرفت دلیل قناعت بخشی برای تحریم انتخابات وجود داشت. این کار می توانست یک سابقه عادلانه تری برای انتخابات در سال های آینده به میان آورد وفضای استبدادی وخود کامگی کنونی را تا اندازۀ تعدیل نماید.

چالش های فرا راه دور دوم انتخابات

احمد مهدی

اشاره:

تا برگزاری دور دوم انتخابات کمتر از یک هفته باقی مانده اما تا هنوز کرزی به پیشنهاد های داکتر عبدالله پاسخ رسمی نگفته است. مردم نسبت به برگزاری انتخابات در یک حالت بی باوری بسر می برند و این سوال بصورت جدی مطرح است که آیا انتخاباتی برگزار خواهد شد و یا خیر؟

آنهای هم که خوشبین هستند و فکر می کنند ما شاهد برگزاری انتخابات خواهیم بود، می پذیرند که چالشهای بزرگ و متعددی در برابر انتخابات قرار دارد. در این نوشته به عمده ترین این چالشها اشاره می شود:

۱– تقلب:

در دور اول انتخابات، حدود یک میلیون وسه صد هزار رای تقلبی به صندوق ها ریخته شد که حدود یک میلیون این آرای، متعلق به آقای کرزی بود، با وجود انکار کرزی و هواداران وی، ناظران بین المللی وداخلی وکمیسیون شکایات انتخاباتی تأیید کردند که تقلب گستردهٔ صورت گرفته است.

اکنون که دور دوم انتخابات به زودی برگزار می گردد، متأسفانه عاملین تقلب گسترده که، عبارت از کمیسیون انتخاباتی و مامورین حکومتی بودند، در پست های خویش به کار ادامه میدهند. تقاضای داکترعبدالله جهت برکناری رئیس کمیسیون و مقامات متهم به تقلب و چند پیشنهاد اصلاحی دیگر ازسوی کرزی رد شده است.

امکان زیاد وجود دارد که این تقلب کاران در دور دوم هم دست به تقلب بزنند و نتیجهٔ انتخابات را به سود آقای کرزی به ثمربرسانند. بنابرین ادامهٔ ماموریت تلقب کاران یکی از چالشهای عمدهٔ دور دوم انتخاب دانسته می شود. با آنکه سازمان ملل و مقامات امریکای اظهار امید واری کرده اند که در دور دوم میزان تقلب کمتر از دور نخست خواهد بود، اما هیچ کس نمی تواند با قاطعیت ادعا کند که ما یک انتخابات شفاف خواهیم داشت.

۲– امنیت:

دردور نخست انتخابات، حوادث ناگوار امنیتی رخ داد، شماری از هموطنان به قتل رسیدند، شماری دیگر از رأی دهندگان مورد خشم مخالفان قرار گرفتند و گوش وبینی و انگشتان خویش را از دست دادند، درنتیجهٔ نگرانی های امنیتی، سطح مشارکت در درو اول بسیار پایین بود و حد اکثرسی درصد واجدین شرایط رأی دهی درانتخابات شرکت کردند.

در دور دوم وضعیت امنیتی بیش ازپیش وخیم شده است، پیش بینی می شود شمارکسانی که در دور نخست رأی دادند، به علت نگرانی های امنیتی در دور دوم به پای صندوق های رأی نخواهند رفت.

حملات نمایشی طالبان درچهارشنبه هفته گذشته که بر اثر آن مهمانخانه یونما دروزیر اکبرخان ازطرف مهاجمان انتحاری طالبان اشغال گردید وهوتل سرینا مورد اصابت چند راکت آنان قرار گرفت، می تواند تأثیرات منفی فروانی به روحیهٔ مردم کابل ودیگرشهرها برجا بگذارد.

کمیسیون انتخابات اعلان نموده است که در ده ولسوالی به علت نبود امنیت انتخابات برگزار نمی شود، اما صاحبنظران مناطق و ولسوالی های را که در آن امنیت کافی برای برگزاری انتخابات وجود ندارد، بسیاری بیشتر از این تعداد می دانند.

۳– بی اعتمادی مردم نسبت به نتایج انتخابات:

ازگذشته این تصور درمیان مردم وجود دارد که انتخابات ورأی گیری تأثیری درتعین سرنوشت کشور نداشته، حکومت توسط خارجیان ویا مافیای داخلی قدرت تعیین می گردد.

با آنکه افشای تقلب های صورت گرفته به نفع کرزی ورفتن انتخابات به دور دوم، تا اندازه برای مردم اعتماد ایجاد کرد، اما ادامه کار تقلب کاران و عدم مجازات آنها بی باوری زیادی را به میان آورده است.

هوا داران داکتر عبدالله به شدت به کار کرد بیطرفانهٔ کمیسیون انتخابات و مقامات حکومتی بی باور بوده به تعهدات آنها اعتماد ندارند.

شهر وندان نیز امکان تقلب را محتمل می دانند، آنها باور دارند که انتخابات ابزاری است برای مشروعیت بخشیدن به ادامهٔ حاکمیت کرزی، بنابرین شماری زیادی مردم شرکت در انتخابات را یک اقدام بیهوده می دانند و علاقمندی برای رای دادن ندارند.

هوا داران داکتر عبدالله به شدت به کار کرد بیطرفانهٔ کمیسیون انتخابات و مقامات حکومتی بی باور بوده به تعهدات آنها اعتماد ندارند.

۴– اختلافات سیاسی عبدالله وکرزی:

اکنون بخش های وسیعی ازجامعه افغانستان به دو اردوگاه عبدالله وکرزی تقسیم شده اند، رویا روی این دو اردوگاه، به علت تقلب های گسترده انتخاباتی در دور نخست،شدت بیشتر یافت. داکترعبدالله همواره آقای کرزی را متهم به تقلب گسترده درانتخابات نموده ادعا کرد که کمیسیون انتخاباتی به نفع وی تقلب نموده است، این ادعا ها توسط ناظران بین المللی وداخلی وهمچنان کمیسیون شکایات انتخاباتی مورد تأیید قرار گرفت.

اکنون که به علت تقلب آقای کرزی انتخابات به دور دوم رفته است، هوداران داکترعبدالله، حکومت وکمیسیون انتخابات را در تقلب انجام شده مقصر می دانند و ادعا می کنند که آن کمیسیون صلاحیت برگزاری انتخابات را نداشته باید در آن تغییرات اساسی به میان بیاید.

ستاد داکترعبدالله گفته است باید سه نفر ازمقامات ارشد کمیسیون برکنارگردند وکار چندین وزیری که در تقلب های گسترده دور نخست دست داشتند، به حالت تعلیق در آید. اما کرزی اعلان نموده است که پیشنهادات داکترعبدالله را نمی پذیرد، اوگفته است مسوولان انتخابات ووزرای وی کارهای خود را درست انجام داده اند ودلیلی برای برکناری ویا تعلیق صلاحیتهای آنان وجود ندارد.

درصورتی که کرزی همچنان ازپذیریش پیشنهادات عبدالله سربزند، رقیب او رفتن به انتخابات را یک قمار سیاسی می داند وبه چنین رقابتی تن در نخواهد داد. دراین صورت انتخابات برگزار نخواهد شد واگر انتخاباتی بر گزار شود، برای حکومت آینده کرزی هیچ نوع مشروعیتی ایجاد نخواهد کرد.

۵– ساختار های سیاسی واجتماعی:

نظام سیاسی افغانستان اجازه می دهد یک فرد همهٔ قدرت را در دست خویش متمرکز سازد وتمام نهاد ها وارگان های دولت را برای تحقق هدف هایش به کارگیرد.

رئیس جمهور افغانستان اکنون قوه اجرائیه را در دست دارد، قوه قضائیه نیز از اوامر وی اطاعت می کند، همچنان کمیسیون های که باید مستقل وملی باشند، مانند کمیسیون انتخابات طبق لزوم دید وبه منظور برآورده شدن هدف های رئیس جمهور فعالیت می کنند و استقلالیت قوهٔ مقننه از میان رفته است.

درچنین ساختارسیاسی، گروه ویا شخصیت مخالف ورقیب انتخاباتی آقای کرزی احساس می کند، تمام بخش های دولت، مانند قوه اجرائیه، قضائیه وکمیسیون های مختلف ازجملهٔ کمیسیون انتخابات در پهلوی نامزد رقیب و بر سراقتدارقرار داشته و علیه او توطیه می کنند، شماری از این نهاد ها دست به تقلب می زنند و شماری دیگر دستاویر قانونی برای این تقلب ها درست می کنند.

این ساختار یک ساختار استبدادی و غیر دموکراتیک است ونمی توان با چنین ساختاری بسوی دموکراسی و عدالت پیش رفت و انتخابات آزاد و شفاف برگزار نمود.

گروه های سیاسی که می توان آن ها را مولفه های ساختارسیاسی جامعه افغانستان حساب کرد، ابزار مناسبی برای پیاده کردن دموکراسی در کشور نیستند. این احزاب ازنگاه ساختارها ورفتارهای حزبی بسیار عقب مانده و غیر دموکراتیک می باشند، بیشترین احزاب درافغانستان مبتنی برسنت های قبیله وی فعالیت می کنند و فاقد شیوه های مدرن سازمان دهی و مدیریت می باشند، رهبران این احزاب بر اساس گرایش های شخصی وخانوادگی و در خوشبینانه ترین حالت، براساس گرایش های قومی وزبانی موضع گیری می کنند که نمی توان درسیاست ها و تصامیم آنان منافع ملی را موثر دانست.

موضع گیری شماری از احزاب افغانستان به صورت جدی مورد سوال می باشد، مثلاً عبدالرشید دوستم که درچند سال گذشته روابط تنش آلودی با حکومت آقای کرزی داشت، اما با وعده وعید ها و معامله امتیازاتی بدست آورد و به دنبال آقای کرزی رفت.

رهبران قبایل واقوام بیشتر از هر نیروی اجتماعی دیگر، در پیاده نمودن دموکراسی وشفافیت انتخابات نقش های منفی دارند، این رهبران قبایل دربرخی مناطق بر اساس رشوت های که از نامزدان گرفتند، همه افراد قبیله یا منطقه خویش را مجبور کردند ازنامزد معینی حمایت نمایند.

بدین ترتیب احزاب سیاسی ورهبران قبایل با ساختارها، کار کرد ها و راهکار های کنونی نه تنها این که راه را برای پیاده کردن دموکراسی درانتخابات هموار نمی کنند، بلکه موانع جدی در راه آن نیز به میان می آورند،

۶– سردی هوا:

دراین روزها وضعیت جوی با سرعت رو به سرد شدن نهاده ودربرخی نقاط کشور برف باریده است، بلندی های کوه های کابل که با چادر سفید برف پوشیده شده است، پیام آور زمستان برای شهر وندان پایتخت می باشد.

این نگرانی وجود دارد که با نزدیک شدن فصل سرما در مناطق کوهستانی کشور مانند ولایات بدخشان، بامیان، نورستان وچندین ولایت دیگر، به علت سردی و نبود راه های مواصلاتی انتخابات با مشکلات جدی روبرو گردد.

درصورتی که در روز انتخابات، برف ببارد وهوا بسیار سرد، شوداحتمالا شمار زیادی ازمردم مخصوصاً زنان ازخانه بیرون نشوند ودرانتخابات شرکت نکنند.

اما اگر روز انتخابات آفتابی باشد، ممکن است در روستا ها نسبت به دور اول انتخابات که مردم به علت مشغولیت درجمع آوری حاصلات از رفتن به محل های رأی گیری خود داری کردند، شمار بیشتری شرکت نمایند.

صلح در برابر پول؟

وحید مژده

جهان سرمایه جهان تبادلهء جنس در برابر پول یا پول در برابر جنس است. در چنین جهانی هرچیز متاع مادی بشمار می آید و بنابراین می تواند قابل معاوضه با پول باشد.

با چنین باوری است که آقای اوباما در بودجهء جدید نظامی برای افغانستان، مبلغی را برای خرید صلح از طالبان اختصاص داده است به این معنی که در استراتژی جدید قرار بر اینست که برای طالبانی که قصد کنار رفتن از جنگ و پیوستن به پروسهء صلح را دارند، پول پرداخت گردد.

ظاهرا امریکا این تجربه را در عراق آموخته که با دادن پول به رهبران قبایل سنی توانست جنگی را در حال باختنش بود به پیروزی مبدل سازد اما حقیقت اینست که امریکا قبل از عراق در افغانستان این تجربه را بکار گرفت و در شرایط خاصی به هدف مطلوب دست یافت.

در سال ۲۰۰۱ امریکا به مخالفین طالبان در خارج از کشور میلونها دالر پول پرداخت کرد تا همکاری آنان را برای پشتیبانی از نیروهای رزمی زمینی امریکا در افغانستان جلب نماید. بعضی از سران آن زمان سازمان سیا در خاطرات خویش این مطالب را با ذکر نام هرکدام از پول گیرندگان افغان ذکر کرده اند که در رسانه ها به نشر رسیده است. کاری که در تهداب گذاری یک دولت فاسد و مبتی بر رشوه و اختلاس در افغانستان پس از طالبان تاثیر داشت.

مدتی قبل رسانه ها در غرب افشا کردند که نیروهای مسلح بعضی از کشور های عضو ناتو در افغانستان برای جلوگیری از حملات طالبان به آنان پول پرداخت می کردند. در این رابطه بخصوص از نیروهای ایتالوی نام برده شده است.

اکنون همین روند به شکل دیگری توسط امریکا در مورد طالبان بکار گرفته می شود اما نه شرایط افغانستان با عراق قابل مقایسه است و نه طالبان با سران قبایل سنی در عراق.

در عراق صدام حسین برای حفظ رژیم خود مجبور بود تا به سران قبایل این کشور امتیاز بدهد که امتیاز مادی بخشی از آن امتیازات بود. وقتی امریکا با اشغال عراق به قیام مردم مواجه شد، درصدد برآمد از همان حربه استفاده نماید و زمینه برای این کار از قبل مساعد بود. پیوستن سران قبایل به امریکا در کاهش ناامنی ها موثر بود. اما در افغانستان از تجاوز نیروهای اتحادشوروی به بعد تحولاتی بمیان آمد که نظام قبایلی از آن تاثیر پذیرفت. امریکا امروز در افغانستان نه با سران قبایل بلکه با طالبانی مواجه است که قیام شان بار ایدئولوژیک دارد و در عین حال نیروهای خارجی در کشور شانرا اشغالگر می پندارند. این حقیقتی است که جنرال مک کریستال فرمانده عمومی نیروهای ناتو در افغانستان در گزارش خود به رئیس جمهور اوباما به آن اعتراف می کند.

برنامهء امریکا برای دادن پول به طالبانی که از جنگ دست می کشند، می تواند مشوقی برای کسانی باشد که بخاطر فقر به این جریان پیوسته اند و انگیزهء ایدئولوژیک ندارند اما این کار می تواند تاثیرات برعکس نیز داشته باشد به این معنی که کسانی به امید دست یابی به امتیازات مادی به گروه های مخالف دولت بپیوندند تا بعدا با تسلیم شدن به امریکائی ها پول بدست آورند. بعبارهء دیگر پرداخت پول به طالبان می تواند مشوقی برای کسانی هم باشد که تاکنون به مخالفین نپیوسته اند.

برای روستا نشینانی که از امریکا پول بگیرند دو راه وجود دارد؛ یا باید در گروه های مسلح ملیشه تنظیم شده و از روستاهای خود دفاع کنند که در نهایت همان مسیر ملیشه سازی تعقیب خواهد شد و راه دیگر اینکه آنها روستا ها را ترک کنند و به شهر های تحت کنترول دولت بیایند.

در دوران جهاد ما شاهد چنین رویدادها بودیم. کسانی بنام مجاهد به صف مخالفین دولت می پیوستند تا بعدا در فرصت مناسب با دولت کابل معامله کنند. بعضی از این گروهها بیش از یک بار با دولت معامله کردند و در نهایت هم وقتی به دولت پیوستند، نتوانستند به زندگی عادی برگردند و ناچار بعنوان نیروی ملیشه در کنار دولت باقی ماندند. مشکلات بعدی که زمینه ساز فروپاشی نظام دولتی در افغانستان شد توسط همین گروه های ملیشه فراهم گردید.

اوباما در استراتژی خودش معیارهائی را مد نظر دارد که با قبلا در افغانستان تجربه شده و نتایج مطلوب ببار نیاورده است. استراتژی های ناکام اتحاد شوروی در افغانستان درسی برای او ندارد. اوباما می خواهد تجربهء خودش را داشته باشد و اشتباهات دوران خودش را مرتکب شود و در نهایت مسئول اشتباهات خودش باشد. اما این مردم افغانستان اند که در نهایت لگد کوب این اشتباهات می شوند.

گفته شده که فقر و بیکاری عامل پیوستن مردم به صف طالبان است. در رسانه های غربی از طالبان ده دالری سخن گفته می شود که بصورت موقت به طالبان می پیوندند و آنها جوانان بیکاری اند که در مقابل روزانه ده دالر در صف طالبان به جنگ می پردازند، در کنار جاده ها ماین می کارند و به کاروان های اکمالاتی ناتو در شاهراه ها حمله می کنند. در این استراتژی فرض بر اینست که با دادن پول به این جوانان، می توان آنان را از صف طالبان جدا کرد. سوال اینست که کسی که از امریکا پول بگیرد آیا می تواند در روستاهائی زندگی کند که لااقل از جانب شب در آنها طالبان مسلح مسلط اند و کوچکترین ظن و گمان ارتباط با خارجیان و دولت حتی برای بزرگان قومی خطر مرگ و سربریده شدن در قبال دارد؟

برای روستا نشینانی که از امریکا پول بگیرند دو راه وجود دارد؛ یا باید در گروه های مسلح ملیشه تنظیم شده و از روستاهای خود دفاع کنند که در نهایت همان مسیر ملیشه سازی تعقیب خواهد شد و راه دیگر اینکه آنها روستا ها را ترک کنند و به شهر های تحت کنترول دولت بیایند.

اگر به این باور باشیم که فقر و بیکاری موجب پیوستن جوانان روستائی به صف طالبان می شود پس چرا نباید با اشتغال زائی از راه طبیعی این مشکل را از میان برد؟ در کشوری که اکثریت نیروی کار در زراعت مشغول است، توجه جدی به سکتور زراعت می تواند در این راستا موثر باشد. کاری که در طول هشت سال گذشته به آن توجهی نشد.

فقط طرح های زیربنائی می تواند راه حل پایدار این مشکل باشد و چنین کاری به یک حکومت داری صادق و پاک نیازمند است اما تطبیق طرح های زیربنائی نیز به صلح و تفاهم نیازمند است. اگر امریکا و غرب واقعا قصد بیرون آمدن از مشکل افغانستان را دارند، باید طرح های کارا و موثر برای صلح و تفاهم با مخالفین مسلح دولت را در دستور کار خود قرار دهند. طرح هائی چون خرید صلح از راه پول فقط می تواند در موارد محدودی بشکل یک مسکن برای درد های موضعی بکار گرفته شود اما داروی مدوای دایمی درد نخواهد بود و نه تنها مشکل را حل نخواهد کرد بلکه تاثیرات منفی آن می تواند مشکلات جدیدی را بمیان آورد.

قرآن معجزهٔ جاویدان

سید احمد اشرفی

قسمت نهم

هنگامی که میزان وجود آهن در آنها به پنجاه درصد رسید و هستهٔ مرکزی آنها از آهن انباشته شد، انفجار می کند و اجزای آن در فضای بیکران پراکنده شده، به سایر اجرام سماوی که برای عملیهٔ جاذبه به آهن نیاز دارند، می پیوندد. دانشمندان می افزایند که: وقتی که زمین ما از خورشید جدا شد، جز تلّی از خاکستر نبود و در آن از عناصر یکصدوچهارگانه جز المونیم و سیلیکون، عنصر دیگری پیدا نمی شد، اما پس ازآن توسط بارانهای از شهاب سنگهای آهندار بمباران شد، شهاب سنگها در اعماق زمین فرو رفته ته نشین گردید وبار دیگر در حرارت زیر زمین گداخته شده به شکل آهن کنونی در آمد. وهم اکنون اندکی بیشتر از سه یکم کتلهٔ زمین (۹، ۳۹ ٪) را آهن تشکیل می دهد. دانشمندان در اهمیت آهن می گویند: اگر آهن در زمین نمی بود، ممکن نبود که زمین دارای جاذبیت و خاصیت مغناطیسی شده، غلاف آبی و هوائی را به خود جذب کند و برای زندگی مناسب شود. گذشته ازآن جزء مهمی از مواد سرخ رنگ موجود در خون انسانها و بسیاری از حیوانات ازآهن تشکیل گردیده است. ارزش آهن در تمدن امروزی، بخصوص در بخش های نظامی از کسی پوشیده نیست، بلکه آهن زیر بنا و اساس صنایع ثقیله و تولید انرژی بخصوص انرژی برق به شمار می رود.

۹- تقدم قوهٔ سامعه برباصره: قرآن الفاظ سمع و بصر را ۱۹ بار باهم ذکر کرده و در ۱۷ مورد آن سمع را بر بصر مقدم نموده است. حتی می توان گفت که ذکر گوش قبل از چشم در قرآن تقریبا یک قاعدهٔ همیشگی می باشد. از جمله می فرماید: « و هوالذی أنشأ لکم السمع و الأبصار و الأفئدهٔ قلیلا مّا تشکرون» (مؤمنون:۷۸) و او کسی است که برای شما گوش و چشم و قلب، ایجاد کرد، اما کمتر شکر او را بجا می آورید.

امروز علم جدید ثابت کرده که گوش در جسم قبل از چشم به فعالیت آغاز می کند. دانشمندان پس از اجرای آزمایشهای دقیق به این نتیجه دست یافته اند که جنین اولین بار قدرت شنیدن صداها را پیدا می کند. آنها بعد ازاینکه یک صدای قوی را در پهلوی یک زن باردار صادر کردند، متوجه شدند که جنین در برابر آن صدا عکس العمل نشان داده بطرف آن صدا در حرکت افتاد، درحالی که قوهٔ باصره چند روز بعد از ولادت آغاز بکار می کند. از جمله حقایقی علمی ای که اهمیت سامعه را بر باصره پر رنگ تر نشان می دهد، این است که آموزش نطق و کسب معلومات در درجهٔ اول از طریق شنوایی صورت می پذیرد. لذا اگر نوزادی به دنیا بیاید و از قوهٔ شنوایی برخوردار نباشد نمی تواند خود را با محیط خارجی هماهنگ سازد، از این جهت از نگاه ذهنی عقب مانده و ازنگاه عقلی ناقص بار می آید، اما برعکس افرادی که از نعمت بینایی محروم به دنیا آمده اند، یا از خردسالی نابینا شده اند ازنگاه ذهن و عقل نه تنها پس نماندند، بلکه بعضی از آنها به مراتب بالایی از علم ونبوغ رسیدند. ابوالعلای معری، شاعر و فیلسوف معروف ، داکتر طه حسین نویسندهٔ توانا و شیخ ابن باز عالم و فقیه بر جسته از این جمله بودند. اما تا هنوز کسی را نشنیده ایم که نا شنوا به دنیا آمده باشد و ازنگاه ذهنی و علمی به جایی رسیده باشد. واین بخاطر این است که آموزش و یادگیری و فهم و نطق بیشتر متکی به قوهٔ سامعه می باشد. از همین جهت قرآن، علم و آگاهی را در قدم نخست به قوهٔ سامعه ارتباط داده و بعد ازآن به قوهٔ باصره. چنانچه می فرماید: « والله أخرجکم من بطون أمهاتکم لاتعلمون شیئاً و جعل لکم السمع والأبصار والأفئدهٔ لعلکم تشکرون »(نحل: ۷۸)

و خداوند شما را از شکم مادرانتان خارج نمود در حالی که هیچ چیز نمی دانستید، و برای شما، گوش و چشم و عقل قرار داد، تا شکر نعمت او را به جا آورید.

۱۰- اضرار گوشت خوک و خود مرده: قرآن گوشت حیوان خود مرده و خون و گوشت خوک را نجس دانسته خوردن آنها را تحریم نموده است: « و حرمت علیکم المیتهٔ والدم و لحم الخنزیر» (مائده: ۳) گوشت مردار، و خون و گوشت خوک، برشما حرام کرده شده است.

ادامه دارد

انتظارات مردم در دور دوم انتخابات

گزارشگر: نذرالله عنایت

انتخابات ۲۹ اسد سال روان مملو ازتقلب های گسترده وسرافگندگی های بود که حاکمیت با استفاده ازمنابع وابزارهای حکومتی، آن را عملی ساخت.

اما سرانجام صدای عدالتخواهانه مردم افغانستان به پیروزی رسید ودرفرایند بررسی های کمیسیون شکایات انتخاباتی، چهره تقلبکاران افشا وسیاه شد. براینـد بررسی ها رفتن انتخابات به دور دوم بود.

چون امکان دست برد درآرای مردم بازهم وجود دارد و همان آش وهمان کاسه است، داکترعبدالله رقیب حامد کرزی چند روز پیش شرط های را درحضور رسانه مطرح کرد که هدف آن این است که انتخابات دور دوم نسبت به گذشته آزاد وعادلانه تر برگزار گردد.

حامد کرزی رئیس جمهور برسر اقتدار این شرایط را نپذیرفته وآن را غیر عملی خواند. بدون شک موضعگیری های حاکمیت بیانگر آن است که دولت تصمیم دارد تا یک بار دیگر تقلب ودستبرد را در انتخابات دور دوم راه اندازی نماید. مردم می گویند، انتخابات به سرنوشت ما رابطه

تباهی وضیاع وقت هموطنان خود نشوند.

شفیق الله کچالو فروش، برای برگزاری انتخابات سالم وشفاف شرایط دارد. او می گوید باید، موضوع امنیت جدی گرفته شود، مرزهای افغانستان کنترول شود وکسانی که درتقلب در دور اول دست دارند برای آنها اجازه داده نشودتا بار دیگر در روند انتخابات دست اندازی کنند. شفیق الله دور اول انتخابات را مملو از تقلب خواند علاوه نمودکه برای برگزاری انتخابات در دور دوم باید تدابیری گرفته شود که تجربه تلخ گذشته تکرار نگردد.

ضیاء الرحمن منگل، بزاز مارکیت کوته سنگی می گوید: انتخابات حق قانونی مردم است، ازاین که مردم ما بیچاره اند، باید حق شان تلف نشده،فرصت داده شود تا سرنوشت شان از این طریق تعیین گردد.

محمد نبی باشنده ولایت بامیان می گوید، برگزاری انتخابات نقطه ی پایانی برای بحران موجود درکشور بوده ، از این که مردم افغانستان بعد از این همه بدبختی ها به پای صندوق های رأی می روند وسرنوشت خود را تعیین می کنند،

شفاف وعادلانه درسراسر افغانستان یک امر حتمی است، وی می گوید، بدون امنیت شرکت در انتخابات نا ممکن بوده، عام بودن، شفاف، آزاد وعالانه بودن انتخابات را زیر سوال می برد.

آقای نصرالله افزود، درانتخابات دور اول به دلیل نبود امنیت دربرخی ازمناطق، انتخابات برگزار نگردید، اما دیده شد که اشخاص صاحب منافع ومسوولان محلی، صندوق های رأی را به خانه های خود برده به نفع یک کاندیدا پرنمودند که درنیتجه این گونه خلاف ورزی ها آبروی انتخابات به سطح ملی وبین المللی لکه دارگردید. آقای رستم خیل شرایط داکترعبدالله مبنی به برطرفی عزیزالله لودین رئیس کمیسیون انتخابات وبه تعلیق درآوردن وظایف برخی از وزراء را یک امر پسندیده و معقول دانست وافزود، بدون شک مسوولان متذکره به طرفداری یک کاندید در دور اول انتخابات متهم اند وهیچ ضمانتی وجود ندارد که این بار نیز آنها به آراء مردم دستبرد نزنند.

اواضافه کرد، درصورتی که شرایط

مستقیم دارد، باید کاندیدای ریاست جمهوری به حالت رقت بار مردم توجه نموده، بیشتراز این به آراء وسرنوشت ما بازی نکند.

عبدالله یکتن ازکارگران که نشانه های فقر درجبینش مشاهده می شد آهی کشید وگفت: ازدولت خود خواهش می کنم که به زندگی و روزگار ما توجه نموده، اول امنیت را تأمین کند وبعد به فکر ما گرسنه ها باشند و زمینه های کار وکاریابی را مهیا سازد. عبدالله کراچی وان، بیم دارد که دولت در دور دوم نیز درآرای مردم دست برد می زند. او اضافه کرد، پیش ازاین که بسوی انتخابات برویم باید جلو تقلب گرفته شود.

عبدالوهاب که در دوکان قصابی نشسته مصروف گوشت فروشی است می گوید: مصارف انتخابات وطولانی شدن آن مردم مارا تباه کرده است، او ازکاندیدا ها ومردم افغانستان خواست که باید با یک دیگر دست وحدت داده از این بیشتر باعث

جای سپاس وشکرگزاریست.

محمد حسین کارمند یک موسسه غیر دولتی، می گوید، انتظار ما ازانتخابات پیش روی آرامی مردم افغانستان، عدالت وشفافیت است. اووقوع تقلب را در دور اول انتخابات گسترده خواند واضافه کردکه تمام موضوعات مربوط به تقلب در انتخابات ازطریق مراجع قانونی پیگیری شود. او انتخابات شفاف وعادلانه را نقطه پایان تمام درد ورنج های مردم دانست واز مسوولان خواست بیش ازاین باعث بدبختی مردم نشوند. آقای حسین با اشاره به فرا رسیدن موسم سرما وبلند رفتن نرخ ها به ویزه مواد سوخت، از دولت ونهاد های مربوط می خواهد تمام توجه خود را تنها در مسایل انتخابات صرف نکنند، بلکه به داد مردم فقیر رسیدگی شود تا فاجعه های سال های گذشته موسم زمستان تکرار نگردد.

نصرالله رستم خیل کارمند دولت می گوید: موضوع امنیت دربرگزاری انتخابات

داکترعبدالله ازسوی حکومت پذیرفته شود وظایف برخی مسوولان برای چند روز به تعلیق درآید، من فکرمی کنم که هیچ جای دنیا کج نمی شود.

خانم نجیبه می گوید، مردم افغانستان تشنه صلح، آرامی وبهبودی در وضعیت زندگی شان هستند، این مأمول زمانی برآورده می شود که ما یک رئیس جمهور عادل داشته باشیم ودرد مردم را احساس کند، او اضافه کرد، طی هشت سال گذشته باوجود کمک های که به مردم افغانستان ازدنیای خارج صادر شد، دولت نتوانست ازوضعیت استفاده بهینه نموده، تغییرات کیفی را در زندگی اقشار آسیب پذیر جامعه پدید آورد.

نجیبه افزود، انتظار ما از انتخابات آینده این است که یک رئیس جمهور مردمی بدور ازهرگونه تقلب وتخلف برای زعامت کشور تعین شود، تا امید وروزنه ی باشد برای سعادت وخوشبختی مردم افغانستان.

کابل در یک روز خونین ...

انتخابات اشاره کرد که می تواند در دور دوم کارامد باشد.

خوب است که انسان نسبت به آینده خوشبین باشد و خوشبینی خود را با دیگران هم شریک سازد اما گاهی چنین تحلیل های خوشبینانه می تواند موجب اغفال مردم گردد. ما بیاد داریم که در آستانهء انتخابات دور اول، نیروهای ناتو بزرگترین عملیات از سال ۲۰۰۱ را زیر نام خنجر در ولایت هلمند براه انداختند. در این عملیات گذشته از اینکه آزاد سازی ولسوالی های تحت کنترول طالبان عنوان شد بلکه بوضوح هدف از آن مصروف ساختن طالبان در جنگ هلمند بخاطر برگزاری انتخابات

در فضای نسبتا امن بود. با وجود این جنگ، طالبان توانستند در بعضی از مناطق پروسهء انتخابات را مختل سازند.

اکنون که ما در آستانهء انتخابات دور دوم قرار داریم، عملیات نظامی از جانب نیروهای خارجی در مناطق ناامن درجریان نیست تا مخالفین مسلح را مصرف سازد و رابطهء طالبان در افغانستان با جنگ در وزیرستان هم مشخص نشده است. در اینکه طالبان از افغانستان به وزیرستان بروند و همدوش جنگجویان در آنجا با نیروهای پاکستانی بجنگند نیز تناقض آشکاری در میان گفته ها و ادعا های

مقامات دولتی کشور ما دیده می شود. اگر طالبان افغان از جانب پاکستان تجهیز و تمویل می شوند پس روی کدام دلیل باید آنها را متحد شورشیان در وزیرستان دانست که باید بروند و با اردوی پاکستان درگیر جنگ شوند و این مصروفیت آنان برای ما موجب اطمینان خاطر باشد!

منظور اینست که وضع موجود نه تنها بهتر از سابق نیست بلکه واقعهء شش قوس نشان داد که امکان ناامنی های بیشتر نیز متصور است. اما به هرحال امید اینست که مردم ما مانند دور اول با قبول همه خطرات ممکن در این همایش بزرگ میهنی شرکت نمایند و نتیجهء رای آنان یک حکومت خدمتگار مردم باشد.

دور دوم ...

و اعتبار دو شخصیت را بالا برده است. این مسئله در قدم اول موقف آقای عبدالله را به عنوان یک رهبر با اعتبار اپوزیسیون مستحکم کرده است؛ واکنش سرسخت ولی آرام وی به تقلب آشکار در انتخابات باعث شده است که وی یک سیاستمدار بهتر نسبت به آقای کرزی تبارز کند.

همچنان جان کِری ریس کمیسیون روابط خارجی سنای امریکا (و یک کاندید ناکام ریاست جمهوری) این را ثابت ساخت که وی شخصیتی است که قادر به حل معضلات بین المللی میباشد. بعضی ها دیپلوماسی ناگهانی و از قبل پلان نا شده ی وی را چنین ارزیابی می کنند که آقای کرزی هنوز هم میتواند که "با فشار بیشتر امریکا" در قدرت بماند. اما اینکه این جریان توسط این سناتور اداره شد نگرانی هایی را در مورد اعتبار و ارزش نمایندگان سرخورده ی دولت اوباما در افغانستان ایجاد می کند: که این مدیران عبارت اند ازکارل آیکنبیری سفیر ایالات متحده ی امریکا در افغانستان و ریچارد هالبروک فرستاده ی ویژه ی امریکا در امور افغانستان و پاکستان که الآن دانستن این امر برای آقای کرزی بد نخواهد بود که ازین وضعییت بخاطر بدست آوردن قدرت نمیتواند سوء استفاده کند. ولی هنوز دور دوم انتخابات در افغانستان فقط یک اصلاحات ظاهری را به دنبال خواهد داشت. این انتخابات قادر به حل و فصل بحران افغانستان نخواهد شد.

علاوه براین هیچ کس در واقع طرفدار دور دوم انتخابات نیست: نه آقای کرزی، که می هراسد، حامیان وی دیگر حاضر نخواهد شد تا به پای صندوق های رأی بروند؛ احتمالاً نه آقای عبدالله که گزینه های دیگر را هم مورد بررسی قرار خواهد داد؛ نه رأی دهندگان که در برابر تهدید طالبان قرار خواهند گرفت؛ نه سازمان ملل متحد که باید سازماندهی تدارکات ورقه ها ی رأی دهی و دیگر امکانات را دوباره پیش از شروع زمستان بر عهده بگیرد؛ و همچنان نه سربازان ناتو که جان های خود را بخاطر انتخاباتی به خطر می اندازند که شفافیت آن بهتر از انتخابات گذشته نخواهد بود.

دور دوم نه بلکه بن دوم:

هنوز احتمال این میرود که کرزی در دور دوم دوباره انتخاب گردد، ولی این بار با خواسته های بیشتر امریکا روبرو خواهد گردید. راه دیگری که احتمال میرود پیروزی آقای عبدالله باشد ناخوشایند تر است. او که گویا نصف پشتون و نصف تاجیک است ولی بعنوان عضو مهم اتحاد شمال ضد طالبان برای پشتون ها یک تاجیک شناخته میشود،

یک راه حل بهتر موافقت میان آقای کرزی و آقای عبدالله بر سر طرح دوباره ی کانفرانس بن است که در سال ۲۰۰۱ که بعد از فروپاشی طالبان برگزار گردید. در بعض مواد قانون اساسی باید تجدید نظر صورت بگیرد. اول اینکه سپردن بخشی از قدرت از رئیس جمهور به پارلمان و یا هم به "نخست وزیر"؛ و دوم تفویض قدرت از کابل به ولایت ها. برای بسیاری از افغانها چهره ی حکومت رئیس جمهور نه بلکه، والیان ولایات و ولسوال های ولسوالی ها اند. این اصلاحات در قانون اساسی همچنان می تواند رسمیت شناختن احزاب را به دنبال داشته، و جایگزین جنگ باشد برای پشتون های محافظه کار با وضع کنونی، افغانها مردد اند تا در انتخابات پارلمانی بهار آینده به پای صندوق های رای بروند. که در نتیجه این هردو (انتخابات پارلمانی و ولایتی) باید به تعویق انداخته شود تا اینکه پارلمان و ولایات صاحب حاکمان نو گردند و یکجا با انتخابات ریاست جمهوری مثلاً در فاصله ی یک یا دو سال برپا گردد. بنا برین آقای کرزی تنها بعنوان رهبر موقت سر قدرت باقی خواهد ماند و آقای عبدالله میتواند درین جریان ادعای پیروزی در زمینهٔ اصلاحات سیاسی کند.

این نوع اصلاحات مستلزم تعهد امریکا و هم پیمانانش برای ثبات در افغانستان، به شمول استقرار نیرو های بیشتر است. برگزاری بیهوده و ناموٌثر دور دوم انتخابات کار آسانی برای توجیه ی فرستادن سربازان خارجی برای جنگ در افغانستان نخواهد بود. و اما یک روند موٌثر اصلاحات و همکاری دوجانبه در ایجاد مشروعیت مورد نیاز، توسط غرب همواره با حکومت افغانستان یک امر ضروریست تا با هم بتوانند طالبان را شکست دهند.

هفته نامهٔ

مجاهد

ارگان نشراتي جمعيت اسلامي افغانستان

وآنان که در راه ما با جان ومال جهادکردند محققاً آنان رابه راه خویش هدایت می کنیم و همیشه خدا یار نیکو کاران است
قرآن کریم

● مجاهد می تواند مطالب را ویرایش کند.
● مطالب آمده مسترد نمی گردد.
● آرا واندیشه های مقالات غیر از سرمقاله لزوماً مبین آرا ومواضع جمعیت نیست.

شعار ما
رضای خداوند(ج) هدف ما
حضرت محمد(ص) رهبر ما
قرآن قانون ما
جهاد راه ما
شهادت در راه خدا از عالی ترین آرزوهای ماست

دور ششم - سال نهم - شمارهٔ سی و یکم ۹ عقرب- ۱۳۸۸ -۱۲ ذو القعده۱۴۳۰ 13 october 2009

بخشی از فشرده برنامه یی پیشنهادی داکترعبدالله عبدالله کاندید ریاست جمهوری اسلامی افغانستان

تغییر و امید

پس ازسقوط طالبان والقاعده، در نتیجه ی مقاومت ملی و همکاری جامعه ی بین المللی، افق جدید سیاسی درافغانستان گشوده شد. اداره ی موقت و حکومت انتقالی بر اساس توافقات بن تشکیل گردید. پس از تدویر لویه جرگه و تصویب قانون اساسی، انتخابات ریاست جمهوری برگزار شد؛ مردم درآن با علاقه وامید شرکت ورزیدند و آقای حامد کرزی به حیث رئیس جمهور افغانستان انتخاب گردید. جامعه ی بین المللی در تمام این مراحل نقش فعال و موثر ایفا کرد وبا کمک وسیع مالی، سیاسی ونظامی از شکل گیری واستحکام دولت جدید پشتیبانی بعمل آورد. برای دولت تحت زعامت آقای کرزی فرصت های مناسب ملی و بین المللی بوجود آمد. که وی می توانست با استفاده ی موثر از این زمینه ها، اعتماد ملی را در جامعه تقویت کند و کشور را درمسیر ثبات وپیشرفت، رهبری و مدیریت نماید.

اما اکنون درداخل وخارج همه توفق دارند که درنتیجه ی اتخاذ سیاست های ناسالم ومدیریت ضعیف و سازشکارانه، از فرصت های مذکوراستفاده ی درست صورت نگرفت. دست آورد های حکومت حامد کرزی در مقایسه با ملیاردها دالرپول سرازیرشده، افزون بر فرصت های بین المللی و بسترهای ملی فراهم شده برای ساختن افغانستان، ناچیز و ناقص ارزیابی شده است.

تداوم فساد دردولت، تبعیض وبی عدالتی درتفکر وعملکرد دولتمداران، ازظرفیت و توانایی دولت در استفاده ی موثر از آن کمک ها کاسته است. اوضاع امنیتی و استقرارثبات سیر نامطلوب درپیش گرفت. خشونت وتروریزم که با مقاومت ملی و همکاری جامعه ی جهانی درهم کوبیده شده بود، بازگشت نمود. اتخاذ سیاست های متعارض با دید سیاسی بزرگ ملی از سوی آقای کرزی، موجب گسترش تفرقه و افزایش بی اعتمادی در مناسبات اجتماعی و در روابط میان دولت و مردم گردید. این سیاست به گسترش مشروعیت دولت - بمثابه ی عنصر اصلی و الزامی ثبات و پیشرفت - صدمه ی جدی وارد کرد و روند ایجاد واستحکام دولت ملی را خدشه دار ساخت. تداوم این سیاست به فاصله میان افغانستان و جامعه ی بین المللی نیزانجامید. از سوی دیگرافغانستان تا هنوز منحیث یک جانب قضیه - در بازی جهانی که درمنطقه جریان دارد- جایگاه تعریف شده وتأثیر گذارندارد.

مردم افغانستان میدانند که بقای دولت موجود موجب دوام جنگ، فقر، ناامنی، بی عدالتی، بی اعتمادی، قانون شکنی وعامل فرو رفتن مجدد افغانستان در بحران خواهد بود. بنابرین، آوردن تغییر دروضعیت موجود جزء انفکاک ناپذیر مبارزه برای نجات و رهایی از شر تروریزم، بی ثباتی، کشت و تولید و ترافیک مواد مخدرو آغاز دور شگوفایی، تعالی و ترقی افغانستان می باشد.

ناتوانی دولت درایجاد اداره ی موثرومدیریت سالم، خدمتگذار وپاسخگو، واتخاذ سیاست چند پهلو، چهره ی واقعی شکست و ناکامی دولت به رهبری حامد کرزی را منعکس می سازد.

سیستم ریاستی درافغانستان با ضعف مدیریت زعامت کشور و نبود تیم مشخص، دلسوز و مدبر که بر امور کشور حاکمیت خردمندانه داشته باشد، نتیجه ی مطلوبی را ببار نیاورد.

درنتیجه ی همه ی این عوامل، سراپای جامعه را بحران عمیق فراگرفته، نظام سیاسی به ارگان فاسد و بیوروکرات مبدل شده؛ امنیت مختل گردیده، افراد متفرق دهشت افگن، امکان سازمان دهی مجدد یافته، و کنترول ساحات زیادی را دراختیار گرفته اند. روابط خارجی با شماری ازکشور های همسایه و منطقه تضعیف گردیده و دربرخی از موارد به حالت نوسانی و متزلزل درآمده است؛ اقتصاد کشور به بن بست و سردرگمی مرحله گذار رسیده و دربخش های معارف، تحصیلات عالی، خدمات صحی، امور زنان و جوانان، فرهنگ، حقوق بشر، امور مهاجرین، رفاه عامه و محیط زیست، مشکلات جدی به وجود آمده است.

اما امروز باردیگرفرصت انتخاب رهبری دولت پیش آمده است. امروز یک بار دیگرمردم افغانستان با حضور آگاهانه، پرجوش و همگانی خویش درمبارزات انتخاباتی برای تعیین سرنوشت شان وبرای ایجاد تغییر، تبلوری ازاراده ی ملی را به نمایش میگذارند. بدون هیچ ملاحظه وتردیدی، کشور ما به تغییرات مثبت درابعاد مختلف نیازدارد. تنها در سایه ی این تغییرات است که می توان امید را دردل های مردم افغانستان ایجاد کرد. "تغییر وامید"بی اعتمادی را به اعتماد، تفرقه را به اتحاد، عقب ماندگی را به پیشرفت و تبعیض را به عدالت اجتماعی مبدل می کند. من به یقین می توانم بگویم که فضای موجود سیاسی، اجتماعی واقتصادی حاکم درافغانستان برای جامعه ی جهانی و برای مردم افغانستان قابل قبول نمی باشد.

من به عنوان نامزد ریاست جمهوری افغانستان که به مردم وکشورعزیز خود وعده ی "تغییر وامید"میدهم،

په لوړه کچه تطميع

امريکا طالبانوته ډالر ورکوي!

څپاند

دتيري اوه نى په پاى کي دا خبر در سيوله خواخپور شو چى د امريکي ولسمشر بارك اوباما خپلو قوماندانانوته دا واك سپارلى چى هغو مخالفو وسلوالوته پيسى ورکړى چى غواړى له جګړى نه لاس واخلى. په دى هکله ويل کيږى چى:

۱_ دا مسئله مخکى له افغانستان نه په عراق کى تجرپه شوى او دا کاميابه تجربه ده! په عراق کي ډير مخالف وسله وال په امريکايى رشوتونو له جنګ جګړي نه لاس په سر شول او په دى پيسو د امريکايى عسکرو ځانونه وژغورل شوه.

۲_ دا وړانديز يواځي طالبانو به نه وى بلکى هر مخالف وسله وال چى امنيت ته ګواښ وګنل شى، کولاى شى له دى پيسو نه برخمن شى.

۳_ امريکا خو بى له دى نه په افغانستان کى ډيرى خرچى لرى چى لويه برخه يى په عسکرى ساحه کى ده، نو داسى انګيرل کيږى چى پدى پيسو پاندى د امريکايى فوځيانو له پرله پسى تلفاتونه مخنيوى وشى.

۴_ په دى کى هيڅ شك نشته چى يو تعداد کسان د پيسو د لاس ته راوړلو په تمه، کيداى شى له جګړى نه لاس واخلى او د جنګياليو په کميت به کمښت راشى، نو دا امکان هم شته چى ځينى بلواګرى ټولګى د پيسو د لاس راوړلو په موخه، يو څه وخت د طالبانو يا نورو مخالفو جنګياليو په ليکو کى ورګډ شى يا په مستقله ټوګه د بغاوت جنده پورته کړي خو دا دمسئلى حل نده، معنى داچى اوسنى وسله وال مخالفين نه يواځى نه کم کيږى بلکى يو تعداد نور کسان او ډلى د پيسو په تمه په مخالف سمت کى به درېږى!

۵_ دا ناکامه تجربه ده! په افغانستان کى د ترياکو دکرکيلى د مخنيوى لپاره خارجى ځواکونه او موسسى، کروندګروته پيسى ورکړى چى خپله کښت تباه کړى بله کال ډيرو کروندګرو د پيسو د لاس ته راوړلو لپاره د ترياکو کښت ته مخه کړه او دا کار لانجمنه شوه!

دا تدبير نه يواځى داچى ګټور نه و، پلکى نور مشکلات هم راپيدا شو، نو که چيرى امريکائيان دا غلطى تکرار کړى، نو دوى ته به په پراخه پيمانه ستونزى رامنځ ته شى.

دور دوم ناخواسته!

هفته نامه یی انگلیسی The Economist (۲۴-۳۰ اکتوبر ۲۰۰۹)

برگردان به فارسی مسعود اندیشمند

دور دوم انتخابات در افغانستان فقط یک اصلاحات ظاهری را به دنبال خواهد داشت ولی افغانستان به اصلاحات واقعی و دقیق نیاز دارد.

هشت هفته ی شمارش و شمارش مجدد آرا- و فشار امریکا، انگلیس و فرانسه- طی شد تا رئیس جمهور حامد کرزی حقیقت را بپذیرد: اولین دوره ی انتخابات ریاست جمهوری افغانستان در بیستم آگست چنان بی شرمانه توسط حامیان آقای کرزی دزدی شده را وی مجبور ساخته شد تا در داخل دور دوم انتخابات با حریف خود عبدالله عبدالله روبرو شود. با پذیرش دور دوم انتخابات از حامد کرزی بحیث یک زمامدار، خوب ستایش گردید. اما در حقیقت وی مانند یک رهبر فاسد عمل کرده است.

این انتخابات بسیاری چیز های را که درافغانستان نادرست ومنحرف کننده است فاش نموده: فساد داخلی حکومت آقای کرزی، ناتوانی ناتو بخاطر برگذاری امنیت، ناکار آمدی تلاش های غرب برای زمامداری مؤثر و ناکامی ملل متحد در نظارت یک انتخابات شایسته از جمله ناکامی ها شمرده می شود. تنها چیزیکه درباره ی این تقلب گفته می شود این است که تقلب در این انتخابات بدون هدف و تصادفاً اهمیت

ص ۷